

Zgodbe o mlinu

*Trajnost je kraj
kjer čebele proizvajajo med in
ljudje čutijo čudo narave*

Ekskurzija

Daniela Conti, CREDA onlus

Zgodbe o mlinu

napisala Daniela Conti, CREDA onlus

e-mail: daniela.conti@creda.it

Januar 2017

Ta dokument je bil izdelan v javno dobro in se lahko uporablja, deli in reproducira za različne namene uporabe.

Dokument je bil izdan kot del projekta Erasmus + ME WE WHOLE pod vodstvom Gaye Teksoz, Middle East Technical University (Turčija). Skupino Creda onlus (I) vodi Daniela Conti skupaj z Luca Baglivo in Cristino Palmieri. Risbe je naslikala Francesca Mauri. Fotografije so posneli Daniela Conti, Andres Ortolando Tabonacci, Cristina Palmieri in

Luca Baglivo.

Funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Evropska komisija in Turška nacionalna Agencija podpirata izdajo te publikacije. Za vsebino publikacije je odgovoren izključno avtor. Komisija ni odgovorna za uporabo kakršnih koli informacij, ki jih vsebuje publikacija." Turška nacionalna Agencija (www.ua.gov.tr)

<p>1. Naslov aktivnosti</p>	<p>Zgodbe mojega kraja, ki so jih navdihnile zgodbe o mlinu</p>
<p>2. Učni cilji</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Razvijanje občutka za prostor. • Raziskovanje naravnega, kulturnega in socialnega okolja. • Zavedanje, da imajo vse pokrajine svojo zgodbo, ki je sociološko-kulturna in ekološka. • Prepoznavanje osebnih povezav z okoljem. • Raziskovanje človekovega vpliva na okolje. • Razmišljanje o stvareh z druge perspektive. • Spodbujanje občutljivosti in empatije za kraje kjer živimo, študiramo ali gremo na izlet ali počitnice. • Spodbujanje ljudi k spraševanju vprašanj in iskanju zgodb o prostoru kjer živimo, se učimo, gremo na izlet ali počitnice. • Spodbujanje ljudi, da iščejo verodostojen in resnične kontekste iz katerih se lahko učijo in s katerimi lahko izkusijo življenje. • Razumevanje pomembnosti preteklosti za sodobno življenje. • Razvijanje strasti za učenje iz prakse (dotikanje z rokami, ustvarjanje orodij ali predmetov, premikanje, delanje poskusov in preizkušnje, učenje iz napak). • Promoviranje ukrepov za trajnost.
<p>3. Predlogi za to območje</p>	<p>Za oblikovanje te ekskurzije najprej razmislite o analizi svojega kraja bivanja ali študija. Pomembno je iskati resnične in otipljive kraje za katere obstaja razpoložljiva literatura, informacije in priče s katerimi se je možno pogovarjati in jih vprašati o njihovih zgodbah, izkušnjah in znanju.</p> <p>V <i>Zgodbe o mlinu</i> predstavimo območje z bogato dediščino ter z nekaj potmi, ki omogočajo odkrivanje občutka za kraj, pomembnosti preteklosti za sodobno življenje, povezav med območjem in ljudmi, ki lahko predstavljajo eno osebo ali celotno skupnost, in predvsem medsebojnih povezav z okoljem.</p> <p>Območje pristave Mulini Ascitti lahko prikaže različne pojave, nekateri so poudarjeni v pripovedi, ki se lahko nanašajo na različne vidike trajnosti, na primer varovanje, deljenje in uporaba naravnih in kulturnih vrednot, energetska uporaba, ekosistemske storitve ter krožno gospodarstvo.</p> <p>Seveda je pomembno, da je kraj obiska edinstveno, čudovito in popolno območje. Za svojo prvo ekskurzijo poiščite kraj, kjer se boste vi in učenci počutili udobno. Lahko tudi razmislite o značilnostih, ki opredeljujejo takšno učno mesto, kot so na primer:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Avtentičen kraj kjer ljudje živijo ali delajo ali kjer poteka projekt obnove ali kjer so izvorni objekti ali dobri ekosistemi.

	<ul style="list-style-type: none"> • Prostor, ki ima prepoznavno preteklost (zgodovinsko, naravno, kulturno in socialno) in ima zgodbe, ki jih lahko deli. • Prostor, ki je dostopen in vam tako to ne prepričuje učne izkušnje. • Prostor, ki razkriva pomene, perspektive in odnose. • Prostor, ki prikazuje duhovno, kulturne, socialne in gospodarske vrednote za trajnost ali netrajnost.
<p>4. Vsebina ekskurzije</p>	<p>Učenci lahko sodelujejo in delajo pri oblikovanju ekskurzije. Po tem, ko preberejo <i>Zgodbe o mlinu</i> lahko učitelj vključi učence v preučevanje območja, iskanje virov, priložnosti in ljudi, ki lahko izrazijo ideje o trajnosti, kot so na primer te predstavljene v zgodbi ali druge, kot so gospodarjenje z naravo, permakulturne izkušnje, poskusi krožnega gospodarstva, kratke kmetijske ali skupnostne verige, primeri kulturne in naravne dediščine, tradicionalnih obrti, inovativnih in ustvarjalnih podjetji in še mnogo več.</p> <p>Učenci naredijo veliki zemljevid njihovega območja kjer z zastavicami označijo njihove raziskovane rezultate in obogatijo informacije s slikami, kratkimi opisi, risbami in začetke zgodb, ki so jih uspeli do takrat pridobiti. Na koncu je vsak v razredu zmožen dojeti kaj se dogaja na njihovem območju v povezavi z izvajanjem trajnosti.</p> <p>Druga faza je izbira prvega kraja, ki se ga obišče. Najprej lahko učenci naredijo seznam in individualna merila za izbiro kraja. Na primer, dostopnost kraja, osebnostni interes, multiprespektiven pogled, ki ga nudi kraj, možnost in razpoložljivost oseb, ki se jih tam lahko intervjuva, itd. Učenci lahko naredijo predstavitev svojih raziskovanj ali izmenjajo intervjuje, da dobijo več informacij o posameznikovih ocenah območja in potem se odločijo glede na skupni seznam najbolj zanimivih območji za obisk enega kraja.</p> <p>Tretji korak je predmet pri katerem pripravijo načrt obiska. Učenci se odločijo kaj so njihove naloge in glede na to pripravijo vprašalnike, materiale, orodja in pripomočke. Na primer, v razredu so lahko anketarji, fotografi, risarji, režiserji, raziskovalci, preiskovalci, geografi in naravoslovci. V tej fazi lahko učitelji predlagajo aktivnosti za razumevanje ciljev in tipologije vprašanj, ki lahko služijo kot navdihajoči vodič za obisk kjer raziskujejo temo o trajnosti.</p> <p>Učenci lahko prav tako pripravijo preizkusni test. S sabo prinesejo osebni predmet ali sliko z zgodbo ali skrivnostjo o trajnosti, ki jo bodo odkrili in vsi učenci naj s svojega edinstvenega vidika poskušajo razkriti zgodbo predmeta ali interpretirati kaj se dogaja na sliki.</p> <p>Medtem časom naj učenci s pomočjo učitelja kontaktirajo ljudi, organizacije, prebivalce, starše in organizirajo različne vidike obiska kot so</p>

	<p>intervjuji, stvari, ki jih bodo počeli/okusili/naredili, kraje, ki jih bodo obiskali, oblikujejo urnike, itd.</p> <p>Nato pride čas obiska kraja. Vsak učenec naj nosi svojo osebno kapo za anketarje, fotografe, risarje, režiserje, raziskovalce, preiskovalce, geografe in naravoslovce ter preživijo en dan na območju in tako odkrijejo ideje trajnosti ali netrajnosti določenega območja z njihovega osebnega vidika.</p> <p>V šoli se vsi zbrani materiali raziščejo in se poiščejo elementi, pojavi, glavne teme in rdeči alarmi, ki povezujejo različne izkušnje in navdihujejo zgodbe, ki bi se jih lahko pripovedovalo. Učenci lahko narišejo miselni vzorec in s tem pokažejo povezave med elementi in poiščejo najboljši način za prikaz občutka za kraj, ki so ga obiskali in različne možnosti za zgodbe. V tej raziskavi lahko iščejo drugačne situacije od tistih, ki so jih raziskovali, prav tako lahko raziskujejo kaj se dogaja na svetu v povezavi z trajnostjo, ki so jo raziskovali. Nato se učenci odločijo o načinu kako želijo prikazati svojo ekskurzijo in rezultate svojega dela svojim staršem, meščanom in sošolcem. Na voljo so različne možnosti, vse od spletne strani, e-knjige, potovalni dnevnik, video, fotografsko ali slikarsko razstavo, igro, konferenco, predstavitev, itd.</p> <p>Na koncu bodo učenci oblikovali projekt za šolo. Odvisno od raziskovane ideje trajnosti, kraja obiska in zgodbe, ki so jih odkrili lahko učenci v praksi izvedejo tisto kar je pomembno za njih na njihovi šoli. Lahko naredijo permakulturni vrt, laboratorij ponovne uporabe, izkušnjo krožnega gospodarstva, laboratorij za biomimikrijo, prerazporeditev odpadne hrane, biodiverzitetni vrt, proizvodnja komposta ter številne druge projekte, ki jih navdihujejo izkušnje učencev.</p> <p>Zadnji predlog je bistvenega pomena, ker možnost izvajanja projekta na šoli da učencem možnost, da se trudijo za doseganje trajnosti, jih vključuje v ukrepanje in jih uči družbene odgovornosti.</p>
<p>5. Ocenjevanje/ razprava</p>	<p>Postopek ocenjevanja se lahko razvije za vsako posamezno fazo, vse od načrtovanja ekskurzije do šolskega projekta. Učitelj lahko predlaga vprašanja kot so:</p> <ul style="list-style-type: none"> Kaj sem se naučil? Kaj bom naslednjič storil drugače? Kaj je naslednje kar želim raziskati? Kaj se je spremenilo glede trajnosti z mojega vidika? Kaj želim storiti za trajnost sveta kot študent, član moje šole, član skupnosti ali prebivalec mesta? <p>Učence se spodbudi, da naredijo številne materiale v vsaki fazi, vse od raziskav, vprašalnikov, dnevnikov, razmišljanj, pripovedi, slik do predstavitev. Vsi ti materiali se lahko uporabijo za ocenjevanje in ustvarjanje osebnega</p>

dnevnika rasti učenčevih spretnosti, znanja, odnosov in kompetenc.

Naslednje točke, povzete iz Baker, M. (2005). Landfullness in adventure based programming: Promoting reconnection to the land. *Journal of Experiential Education*, 27 (3), 267-276, je dobro imeti v mislih pri tej dejavnosti:

1. Globoko zavedanje:	Zavedanje o tem, kaj se dogaja na določenem območju. Kje sem? Kaj me obdaja? Kdo me obdaja?
2. Interpretacija zgodovine območja	Interpretacija kulture in naravne zgodovine območja. Kako se je to območje spreminjalo skozi zgodovino? Kdo je živel na tem območju? Kaj je bilo na tem območju? Kakšno je bilo to območje pred stotimi leti?
3. Občutenje prostora v sedanosti	Zakaj je ta kraj edinstven? Kaj ta kraj pomeni zame? (Lahko razumemo pomen, ki ga posamezniki pripisujejo kraju (socialni, okoljski, politični, itd.))
4. Povezovanje z domom	Povezovanje območja z domom. Kdaj določen kraj postane dom? Kdaj postane dom neki kraj?
5. Povezovanje z globalnimi vprašanji	Lahko bi se pogovarjali o trenutni rabi zemljišč (vpliv današnjih dejanj, možne nevarnosti, težave pokrajine, itd.). Razmišljanje o trajnostni rabi zemljišč v prihodnosti.